

fnytter sig til udtrykkelig foreliggende Detailforslag, og som bevilges i Genhold til dem, kan dog egentlig ikke ret kaldes en Tillidsbevilling. Det er denne Charakter af en Tillidsbevilling, som jeg troer bør tillægges den her omhandlede Bevilling af 100,000 Rb. til Geværers Anskaffelse. Jeg tør endnu tillade mig at bemærke, at Krigsministeren i en Skrivelse til Finantsudvalget denne Bevilling betræffende udpegede, at det var hans Hensigt at benytte 60,000 Rb. til Forandring af Geværer og 40,000 Rb. til Anskaffelse af nye Geværer — hvilket ganske rigtig blev fremhævet af det ærede Medlem for Veite Amts 2den Valgkreds (Berg). Dengang havde Krigsministeren modtaget Overslag eller Erklæringer, hvoraf det fremgik, at en Tapriffel rimeligvis vilde kunne forandres til et godt Bagladevaaben for 6 Rb.; men de ærede Medlemmer, som have praktisk Erfaring, ville vistnok vide, at de Overslag, der gjøres, saalænge Arbeidet ikke virkelig foreligger, og saalænge man ikke nøie kan karakterisere det, ikke have nogen Betydning. Disse Overslag vare givne, jeg kan ikke nøie sige af hvem; men det viste sig meget snart, at da Arbeidet skulde udføres, kostede det i det Mindste 10 Rb. pr. Stk. Jeg siger i det Mindste; thi Krigsministeren undersøgte meget nøie saavel i Ind- som i Udlandet, om en Forandring af Tapriffler til Bagladevaaben kunde effectueres for en ringere Pris; men Resultatet var overalt det samme. Krigsministeren sendte en Techniker til Belgien, og de Erklæringer, han der modtog af de Fabrikanter, til hvem han henvendte sig, gik alle ud paa, at naar Krigsministeren vilde sende dem Vaabnene paa sin Risiko og vilde lade dem beholde dem i 4, 5 til 6 Maaneder og da paa sin Risiko tage dem tilbage, saa vilde han komme til at betale 10 eller 10½ Rb. pr. Stk.; i denne Henseende ere Erklæringerne, som jeg har liggende for mig, eenstemmige. Krigsministeren henvendte sig til Kronborg Geværfabrik, som er den eneste Fabrik, vi have her i Landet, og han modtog derfra den Erklæring, at 10 Rb. var det Minimum, hvorfor man vilde paatage sig at forandre disse Geværer, og at man endda for denne Betaling ikke kunde love at levere Geværerne forandrede før i Aaret 1869. Det er

factiske Oplysninger, mine Herrer! Jeg kan ved denne Leilighed tilføie, at Kronborg Geværfabrik har i disse Dage tilskrevet Krigsministeriet, at man maatte forlange 13 Rb. pr. Stk. for de første 1200 Geværer, som skulde forandres, og for de senere vilde man lade sig nøie med 10 Rb. Krigsministeren henvendte sig da til andre Industribrivende her i Landet, om hvem det med nogen Rimelighed maatte antages, at de vilde modtage et saadant Arbejde, men de svarede Alle, at de aldeles ikke kunde paatage sig det, og det er meget begribeligt, mine Herrer, thi det er et ganske særegent Arbejde, som udfordrer særegne Maskiner, særegne Arbeidere og særegent Værktøj; det vilde forstyre enhver almindelig Bedrift hvis en saadan Industribrivende vilde paatage sig slige Arbejder. Saaledes var Krigsministeriet stillet paa den Tid, Krigsbegivenhederne i Tydskland foresaldt. Det var paa den Tid, disse Undersøgelser foregik, og det var klart, at for mindre end 10 Rb. kunde intet Gevær ventes forandret. Krigsministeriet havde altsaa de tre Alternativer, mine Herrer! Det første var det at overlade Arbeidet til Kronborg Geværfabrik for en Minimumsbetaling af 10 Rb.; og Erfaringen viser, at man ikke vilde være kommen til at blive staaende ved dette Minimum, hvorhos man tillige skulde vente med at faae Arbeidet gjort til 1869, det vil altsaa sige om to Aar; det andet Alternativ var det, at sende Geværerne til Udlandet paa en Tid, da det var umuligt at forudsige, hvilke Omvæltninger Krigsbegivenhederne endnu kunde fremkalde, altsaa under vanskelige og usikre Forhold at sende Vaabnene ud af Landet og lade dem forblive i Udlandet flere Maaneder, og da faae dem tilbage i Løbet af denne Vinter, — og Alt dette for en Betaling, som vilde komme til at overskride 10 Rb. pr. Stk. Det tredje Alternativ, som forelaa Krigsbestyrelsen, var at søge Forandringen foretagen i sine egne Etablissementer. Det var af de indhentede Oplysninger klart, at kun paa den Maade vilde, naar Betalingen forøvrigt ansattes lige, en hurtig Udførelse af dette Arbejde kunne finde Sted, uden at Landet udsattes for den Fare at være berøvet disse Vaaben. Jeg maa lægge meget Eftertryk paa denne Omstændighed, mine Herrer,